

forskningens adgang til oplysninger, som ikke ville være fristforlænget, hvis gennemgangen oprindeligt havde fundet sted på dokumentniveau.

Kulturministeriet finder det på denne baggrund hensigtsmæssigt at bibeholde en bestemmelse svarende til den gældende lovs § 21, stk. 2.

§ 28

Til stk. 1-2

Bestemmelsen er ny. Tidligere er administrativt - i cirkulære nr. 47 af 10. marts 1976 - fastsat bestemmelser om tilgængeligheden til de til landsarkiverne afleverede ministerialbøger m.v. (kirkebøger).

Der er ikke foretaget ændringer i de i det nævnte cirkulære fastsatte bestemmelser om tilgængelighedsfrister. Kulturministeriet finder af principielle grunde, at fastsættelse af tilgængelighedsfristerne på dette område bør ske i arkivloven.

Kirkebøger udfærdiges i to eksemplarer, en hovedministerialbog og en kontramministerialbog.

Efter de derom gældende regler - Kirkeministeriets cirkulære nr. 123 af 14. august 1987 - afleveres folkekirkens kontramministerialbøger til Statens Arkiver, når der er forløbet 30 år, efter at de blev udskrevet. Hovedministerialbogen opbevares derimod hos den pågældende ministerialbogsfører, indtil der er forløbet 100 år, efter at den blev udskrevet.

Den benyttelse af kirkebøger, der er under 100 år gamle, og som finder sted i Statens Arkiver, baserer sig således på kontramministerialbøgerne.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i ovennævnte cirkulære, hvorefter tilgængelighedsfristen til døds- og begravelsesregistre er 10 år.

§ 29

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 23.

Kapitel 7

Adgang til ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier

§ 30

Til stk. 1

Bestemmelsen er ny. Formålet er at præcisere, at enhver kan søge om tilladelse til benyttelse af ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier.

Der vil således som hovedregel ikke være tale om, at enkelte grupper af ansøgere har en særlig stilling, når der er tale om afgørelse af spørgsmål om dispensation fra tilgængelighedsfristerne, jf. dog bemærkningerne til stk. 3.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til den administrativt fastsatte bestemmelse i § 18 i bekendtgørelse nr. 554 af 31. maj 2001 om offentlige arkivalier og offentlige arkivers virksomhed. Kulturministeriet finder, at denne bestemmelse bør optages i arkivloven.

I bemærkningerne til § 24 i forslag til arkivloven af 1992 beskrives behandlingen af ansøgninger om adgang til ikke umiddelbart tilgængelige arkivalier således: »I praksis vurderes i forbindelse med dispensationsansøgninger dels karakteren af de oplysninger, der ønskes indsigt i, dels formålet med benyttelsen af oplysningerne. Afgørelsen baserer sig på et skøn over, hvorvidt de betingelser, der måtte være knyttet til dispensationen, og som fastsættes ud fra karakteren af de oplysninger, der gives adgang til, kan overholdes under hensyn til formålet.«

Der tilsigtes med bestemmelsen således ikke en bedømmelse af en ansøgers formål i sig selv, men derimod af, hvorvidt en ansøgers forfølgelse af sit formål kan finde sted uden at krænke offentlige eller private interesser i beskyttelsen af oplysninger. Er det f.eks. formålet at foretage en udgivelse af dokumenter i deres helhed, må det sikres, at dokumenterne ikke indeholder oplysninger, der ville krænke sådanne interesser. Omfatter en ansøgning stærkt følsomme personoplysninger, der tilsigtes benyttet til en statistisk undersøgelse, vil der som hovedregel kunne fastsættes vilkår, der sikrer den personlige integritet hos den personkreds, der måtte blive indsamlet oplysninger om; er formålet derimod at viderebringe oplysninger om enkeltpersoner, f.eks. i form af en biografi, kan der forekomme tilfælde, hvor en ansøgning om indsigt i stærkt følsomme oplysninger ikke kan imødekommes.

Til stk. 3

Bestemmelsen er ny. Arbejdsgruppen har i betænkningen indstillet, at det præciseres, at der ved afgørelser om dispensation kan tages selvstændigt hensyn til, om ansøger er part eller har en særlig individuel interesse i den sag, til hvis akter der søges adgang. Kulturministeriet kan følge denne indstilling.

Parters ret til aktindsigt fremgår af forvaltningslovens kapitel 4 og af retsplejelovens § 41. Disse giver henholdsvis den, der er part i en sag, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, og den, der er part i en retssag, eller som i øvrigt